

Azərbaycanın Xankəndidə keçirdiyi unudulmaz Zəfər paradı dünya üçün tutarlı bir dərs olmaqla, qatil, qaniçən düşmənlərimizə və onların havadarlarına əsl qulaqburması kimi yadda qaldı. Bununla da son 2 əsrdə tuş gəldiyimiz erməni xəyanətlərinə, 30 illik hərbi təcavüzün son qalıqlarına, erməni vəhşiliyinə son qoyuldu.

Bu tarixi qələbə həm də Ali Baş Komandanımızın hər dəfə xüsusi vurğu ilə, kəskin xəbərdarlıqla xatırlatdığı “dəmir yumruğu”un gücünü dünyaya göstərdi. Düşmənin üzərindəki bu tarixi qələbəmiz “Mən nəyi nə vaxt və necə etməyi özüm yaxşı bilirəm” deyən Prezident, Ali Baş Komandan, səriştəli diplomat, igid sərkərdə İlham Əliyevin öz sözlərinə imzası qədər necə dəyər verdiyini bir daha təsdiq etdi.

Ali Baş Komandanımızın zəfər paradında böyük fəxrlə, yüksək qürur hissi ilə dediyi “Qələbəni əldə edən əsgərlərdir, zabitlərdir” sözləri eynilə anti-terror tədbirlərində iştirak etmiş cəsur döyüşçülərimizə də aiddir. Bu əməliyyat zamanı fədakarlıqla döyüşüb şəhid olmuş igidlərimizdən 6 nəfəri Kürdəmir rayonunun yetirməsidir. Onlardan 3-nü XQ-nin oxucularına təqdim edirik.

Əliyev Toğrul İlyas oğlu 17 aprel 1995-ci ildə Kürdəmir rayonunun Muğanlı kəndində anadan olub. Kənd məktəbində təhsil aldıqdan sonra Kürdəmirdəki texniki peşə məktəbində oxuyub. Hərbi xidmətini başa vuraraq Azərbaycan ordusunun təlim mərkəzindəki müddətdən artıq xidmət kursuna qəbul olunmuş, burada hərbi biliklərə və döyüş taktikasına yiyələnmişdir.

Toğrul hərbi xidmət sahəsində fəaliyyət göstərməyi özü üçün daimi peşə yolu seçmişdi. Bilirdi ki, tezliklə quduz düşmənlə üz-üzə gələcəklər. Odur ki, özünü qanlı döyüşlərə tam hazırlıqlı hesab edirdi. Buna görə də könüllü olaraq Komando briqadasına yazılmışdı və anti-terror tədbirləri başlananda Toğrul da öndə döyüşənlərin sırasında oldu.

...Bunu döyüş yoldaşlarından eşitmişəm: “Toğrul həmişə deyirdi ki, biz ancaq irəli getməliyik, geridə qalmağa heç birimizin haqqı yoxdur. Biz necə olur–olsun düşmənlərin ayağını torpaqlarımızdan birdəfəlik kəsməliyik ki, onlar bir də haçansa baş qaldıra bilməsinlər. Elə etməliyik ki, bizdən sonra övladlarımız əziyyət çəkməsinlər...”

Döyüş yoldaşları Toğrula deyirlərmiş ki, sən bir az ehtiyatlı ol, mümkün qədər özünü gözlə, uşaqların var. Amma o, heç kəsi eşitmirdi, öz bildiyi kimi də hərəkət edirdi, daim ön cəb-həyə can atırdı.

Döyüş yoldaşları deyir ki, Toğrul olduqca mərd, cəsur, xüsusilə də ölümə qarşılaşanda soyuqqanlı idi. Bədencə nisbətən zəif olmasına baxmayaraq, çox dözümlü idi. İdmançılara xas olan xarakteri vardı. Qorxu nə olduğunu bilmirdi. O, axıra qədər döyüşdü, qələbəyə lap az qalmış şəhid oldu.

Toğrul Xocavənd, Xankəndi uğrunda gedən döyüşlərdə şəhid oldu. Özündən sonra vətən üçün 3 oğul, gələcəyin 3 əsgərini yadigar qoyub getdi.

Toğrul Qızılgül ananın gözünün ağı-qarası bircə övladı idi. Ana onun haqqında ürəkdolusu danışır, ürəyində yaşatdığı xatirələri yada salır, oğlunun lap uşaq yaşlarından zəhmətsevər olduğundan, narçılıq təsərrüfatında çalışdığından danışır, deyir ki, Toğrul ağıl kəsəndən, əli iş tutandan torpağa, əkin-biçinə, bağ-bağata həvəs göstərüb, yaddaşlarda işgüzar bir gənc kimi qalıb.

Toğrulun yadigar qoyub getdiyi övladlar ana üçün yeganə təsəllidir.

Əhmədov Vüsal İlqar oğlu 24 yanvar 1993-cü ildə Kürdəmir rayonunun Qarasu kəndində anadan olub. Orta məktəbi bitirdikdən sonra həqiqi hərbi xidmətə gedib. Azərbaycan ordusunun təlim-tədris mərkəzində müddətdən artıq xidmət kursunu bitirərək yenidən hərbi xidmətə başlayıb və 2022-ci ilin sentyabr döyüşlərində də iştirak edib.

Həyatını hərbi xidmətə bağlayan Vüsal bu il sentyabrın 19-da keçirilən anti-terror tədbirlərində də ən fəal döyüşçülərdən biri kimi iştirak edib və Ağdərə uğrunda gedən döyüşlərdə şəhid olub.

Vüsalla eyni bölükdə xidmət etmiş kəşfiyyat qrupunun komandiri gizir Sakit Aslanov döyüş yoldaşı haqqında fəxrlə, ağızdolusu danışdı. Dedi ki, bir xeyli müddət Vüsalla bir yerdə xidmət etmişik, birlikdə döyüşmüşük. Vüsal ən çətin, ən təhlükəli kəşfiyyat və döyüş tapşırıqlarının yerinə yetirilməsində xüsusi fədakarlıq göstərirdi. Məsələn, bilirsən ki, bir-iki yüz metr qarşıda səni mütləq ölüm gözləyir. Bunu bilə-bilə ölümə doğru gedən adamın gör nə boyda ürəyi var! Bax, Vüsal belə igid, mərd, qorxmaz döyüşçülərdən idi. Bir şəxsiyyət kimi də, bir döyüşçü kimi də Vüsal çox ləyaqətli, dost, yoldaşa sadıq, vətənpərvər bir insan idi. O, nümunəvi hərbi xidmətinə görə 2 dəfə Fəxri fərmanla təltif olunmuşdu.

Atası dedi: Vüsal çox ağıllı, zirək, qətiyyətli uşaq idi. Zəhmətə uşaq yaşlarından alışmışdı. Elə o vaxtdan mənim yaxın köməkçim olmuşdu. Diqqətindən heç nə yayınmazdı. Həyat-bacada, bağ-bağatda bir iş görəndə həmişə yanımda olurdu. Uşaq da olsa, mənə ağıllı məsləhətlər verirdi. Məsələn, deyirdi bunu elə yox, belə etmək lazımdı. Görürdüm ki, düz deyir. O, evimizin tikintisində də mənə çox kömək edib. Elə buna görədir ki, evimizdə, həyat-bacada, bağ-bağçada nələrə baxırıqsa, onun əllərinin izlərini görürük. Ağaclara calaq vurmağı xoşlayırdı. Vaxtilə əkib-becərdiyi neçə-neçə meyvə ağacları ondan yadigar qalıb.

Vüsalaın yaşyarımlıq bir oğul övladı var. İlqar onu da dedi ki, uşağı tez-tez atası Vüsalaın əkdüyü meyvə ağaclarının yanına aparıb orada gəzdirirəm. Uşaq ləhcəsi ilə ona başa salıram ki, bu ağacları ata sənin üçün əkib. O da ağaclara əl vura-vura “ata-ata” deyib, dili dolaşa-dolaşa mənim sözlərimi təkrarlayır...

Vüsal şəhadətə qovuşdu. Onun əvəzində bu ailədə Eşqin adlı bir oğlan uşağı, gələcəyin bir mərd əsgəri böyüyür. Uşağın adını Vüsal özü qoymuşdu: “Eşqin”. Bu

sətirlərin müəllifi olaraq mən belə fikirləşirəm ki, Vüsal övladına “Eşqin” adını təsadüfən yox, bilərəkdən qoyub. Yəni o, vətənə, həyata, ata-anaya, övlada, el-obaya olan sevgisini, istəyini oğlunun adında həm ümumiləşdirib, həm də əbədiləşdirib...

Əkbərov Şahid Natiq oğlu 22 oktyabr 1996-cı ildə Kürdəmir rayonunun Məhərrəmli kəndində anadan olub. Bakı şəhəri Xətai rayonunun Əhmədli qəsəbəsindəki 64 nömrəli orta məktəbdə oxuyub. Sonra Kürdəmirdəki texniki peşə məktəbini bitirib. Hərbi xidmətini başa vurduqdan sonra Azərbaycan ordusunun təlim-tədris mərkəzindəki müddətdən artıq hərbi xidmət kursunda oxuyub. Sonra Komando briqadasına yazılıb və ön cəbhəyə yollanıb. Sentyabrın 19-da keçirilən anti-terror tədbirlərində fədakarlıqla döyüşüb. Xüsusilə də tank əleyhinə olan döyüşlərdə mərdliklə şəhid olub.

Atası deyir ki, Şahid çox sakit, mehriban, ata–ana qədri bilən, sözeşidən, ümumiyyətlə, yaxşı mənada qeyri-adi xasiyyətləri olan bir gənc idi.

...Söhbət etdiyim şəhid valideynlərinin hamısı eyni sözü deyirdilər. Bildirdilər ki, övlad itkisi nə qədər ağır olsa da, təsəlliləri övladlarının Vətən, xalqımızın əmin-amanlığı yolunda canlarını qurban vermələri, şəhidlik zirvəsində əbədiyyət qazanmalarıdır: “Bizi səbirli, qürurlu edən də budur. Qəddar düşmənlərdən azad edilmiş torpaqlarımızda ucalan bayraqlarımız onların hünərini və mənəvi ömürlərini təcəssüm etdirir”.